

Domino beatissimo & venerabiliter charissimo fratri & consacerdoti, Fortunato, & qui tecum sunt, fratribus, Augustinus in Domino S.

Faventium bene novit Sanctitas tua, qui Paratianensis saltus conductor fuit. Is, cum ab ejusdem possessionis domino, nescio, quid, sibi metueret, ad Hipponensem confugit ecclesiam, & ibi erat, ut confugientes solent, expectans, quomodo per intercessionem nostram sua negotia terminaret; qui, ut saepe fit, per dies singulos, minus minusque sollicitus, & quasi ad versario cessante securus, cum ab amico suo de cena egrederetur, subito raptus est à Florentino, quodam, ut dicunt, Comitum Officiali, per armatorum manum. quanta eis ad hoc factum sufficere visa est: Quod cum mihi nunciatum, & adhuc, quò, vel à quibus raptus fuerit, ignoraretur, suspicio tamen esset de illo, quem metuens se per ecclesiam tuebatur; continuo misi ad Tribunum, qui custodiendo littori constitutus est. Misi militares, nemo potuit reperiri. Sed mane cognovimus, & in qua domo fuerit, & quò post galli cantum cum illo abscesserit, qui eum tenuerat. Etiam illuc misi, quò dicebatur abductus: ubi memoratus Officialis inventus, concedere presbytero, quem miseram, noluit, ut eum saltem videret. Alio die misi literas, petens, ut ei concederetur, quod iussit in causis talibus Imperator, id est, ut Actis municipalibus interrogarentur, qui præcepti fuerint exhibendi, utrum velint in ea civitate, sub custodia moderata, triginta dies agere, ut rem suam ordinent vel præparent sumtus; id utique existimans, quòd per dies ipsos possemus fortasse causam ejus amicam disceptatione finire: Jam verò cum illo Officiali profectus ductus est: sed metus est, ne forte ad Consularis perductus Officium, mali aliquid patiat. Habet enim causam cum homine pecuniosissimo; quamvis Judicis integritas famam clarissima prædicetur. Ne quid tamen apud Officium pecunia prævaleat, peto Sanctitatem tuam, domine dilectissime & venerabilis frater, ut honorabili nobisque charissimo Consulari digneris tradere literas meas, & has ei legere; quamvis eandem causam insinuare necessarium non esse arbitratus sum; ut ejus causæ differat audientiam; quoniam nescio, utrum in ea nocens, an innocens sit; & quòd circa eundem leges non servatæ sunt, ut sic raperetur, neque, ut ab Imperatore præceptum est, ad Acta municipalia perduceretur interrogandus, utrum beneficium dilationis vellet accipere, non contemnant: ut per hoc possimus cum ejus adversario rem finire.

EPIST. CCXXXI.

Augustinus ad Generosum, ut causam Faventii cognoscat.

AAAAAA 3

Domi-